

naturligvis være, at det ærede Medlem er meget følsom overfor stærke Farver, og at det, jeg har sagt, har virket særlig stærkt paa ham. Jeg har den Overbevisning, at ikke et Ord i den Tale, jeg holdt til anbefaling af Forslaget, var overdrevet, og naar den foreligger trykt, skal det vise sig, at det ærede Medlem ikke kan vise mig et eneste Sted, hvor der er nogen Overdrivelse. At der er Børn, der sulte, er uomtvisteligt, at der er stor Nød, at der er mange Tusinde arbejdsløse, er alt sammen uomtvisteligt og ikke nogen Overdrivelse. Men saa er der den Forskel paa det ærede Medlem og mig, at jeg kender og har levet Fattigfolks Liv, det ærede Medlem har maaske ikke prøvet det at mangle Mad i nogle Dage, fordi Familien ikke var i Stand til at tilvejebringe den.

Det ærede Medlem sagde, at Forholdet var jo ikke det, at Børn kom til Skole for at spise. Naturligvis har det ærede Medlem Ret i, at Skolen ikke holdes aaben, for at Børn skulle komme der og spise, det er ikke dens Opgave. Det er dens Opgave, at Børnene skulle komme der for at lære noget, men saa burde den ogsaa tilvejebringe Betingelserne for, at den Lærdom, den vil prøve at meddele dem, ikke er spildt paa dem som Guds Ord paa Balle-Lars. Et sultent Barn er ikke i Stand til at modtage Skoleundervisning i samme Grad som et Barn, der er mæt og tilfreds og oplagt til at deltage i Undervisningen. Det ærede Medlem maa erindre, at vi have Skoletvang her i Landet. Et saadant Land bør i alt Fald stille sig humanere i den Henseende end et Land, som ikke har det. Der kan man sige, at saa kunne Forældrene holde Børnet hjemme o. s. v., noget, der naturligvis ikke er heldigt. Men naar vi have Skoletvang, er det for Skolens og Samfundets Skyld nødvendigt, at man skaber de bedst mulige Betingelser for, at de Penge, der ofres paa Skolen, ikke ere aldeles spildte.

Det ærede Medlem henviste til de Skemaer, jeg flere Gange har henvist til, og sagde, at de indeholdt vist ikke noget om, hvorvidt Børn led Sult. De indeholde en hel Række Spørgsmaal, og af Lærernes Indberetning fremgaar det, at der er 4,600 Børn her i Landet, der i Vintermaanederne aldrig faa varm Mad, og 18,000, som faa varm Mad 1 eller 2, højst 3 Gange om Ugen. Om dette betyder Sult eller ikke Sult, overlader jeg til det ærede Medlem at afgøre med sig selv. Naar de 4,600 Børn aldrig faa varm Mad i Vinter-

maanederne, er det utvivlsomt, fordi Forældrene mangle Midlerne til at skaffe dem det; der er ingen Grund til at tro, at de gaa og købe Wienerbrød og Brøst-sukker for Pengene, for de have slet ikke Penge, de Familier, der ikke lave varm Mad. Nej, det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at det Tal betyder Sult. Selv om der ikke i Skemaerne staar, at saa mange sulte, saa betyder dog det, at de ikke faa varm Mad, at de virkelig sidde i Skolen og ere sultne. Men for øvrigt, selv om de fik nogle Rugbrødsskorper en Gang imellem, saa at de for saa vidt ikke kunne siges at være helt sultne, synes jeg dog, at det, at et saa stort Antal Børn en hel Vinter igennem ikke faa varm Mad, maatte kunne oprøre ogsaa det ærede Medlem fra Faaborg. Jeg maa henvise det ærede Medlem til en Oplysning, der vel maa findes i Rigsdagen, idet den foreligger trykt i en Beretning fra et Udvalg. Det er en Oplysning, given af Dekanus E. M. Hoff paa Sundhedskollegiets Vegne som Svar paa et Spørgsmaal om, hvorvidt han anser tør Kost for lige saa god som varm Mad. Han erklærer, at tør Kost i al Almindelighed ikke gør samme Fyldest som varm Mad, og gør en Del Bemærkninger om, at varm Mad tilfører en Del Varme, som ikke er uden Betydning for Børnene, navnlig derved, at den rette Udnyttelse af de i Føden indeholdte Næringsstoffer i høj Grad beror paa, at Maden er varm. Tør Kost kan derfor ikke siges at være af samme Værdi som varm Mad. Selv om det er muligt for Forældre at skaffe noget Rugbrød, saa at sige til at stoppe Børnene med, over det langtfra den gavnlige Virkning som et Maaltid varm Mad. Dekanus Hoff er altsaa ganske enig med os Socialdemokrater i det fornuftige og formaals-tjenlige i at kræve varm Mad til de Børn, der mangle varm Mad i Vintermaanederne.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.